

хідних та достатніх знань та вмінь, що визначенні навчальною програмою за кожним напрямком підготовки спеціалістів. Об'єктивність оцінювання знань студентів можлива лише при здійсненні такого оцінювання, так би мовити, з різних точок зору, із врахуванням різних аспектів прояву розумового потенціалу студента.

Таким чином, можна визначити, що оцінювання повинно включати в себе врахування різних видів роботи студента. Сучасна система оцінювання безсумнівно підвищує об'єктивність оцінювання знань студентів викладачем. Загальна підсумкова оцінка складається із оцінки поточної роботи студентів протягом семестру (50 балів) та підсумкового контролю знань студентів у вигляді іспиту (50 балів). Поточне оцінювання враховує систематичність та активність роботи студента протягом семестру, в тому числі результативність та активність роботи на семінарах, написання експрес-тестів, складання процесуальних документів, підготовка та презентація наукової доповіді, підготовка бібліографічної довідки, написання поточних модульних завдань. Окрема увага при поточному оцінюванні знань студентів повинна бути приділена оцінці роботи студента при застосуванні таких методів активізації навчального процесу як рольові ігри, кейс-методи, мозкові штурми, круглі столи, презентації. Підсумковий контроль знань здійснюється шляхом проведення письмового іспиту, який включає в себе вирішення п'яти завдань, що носять проблемно-теоретичний чи практичний характер.

Оцінювання знань студентів повинно бути прозорим та об'єктивним, зрозумілим для кожного студента, таким, що надає можливості для самовдосконалення, розвитку та досягнення високого рівня професіоналізму.

*Янчарська Л. В., асистент
кафедри педагогіки та психології*

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Реорганізація та реформування сучасної системи освіти передбачає реалізацію таких стратегічних напрямків: забезпечення нового рівня якості підготовки спеціалістів, що задовольнить сучасні потреби суспільства, з швидкою адаптацією до змінних умов професійної діяльності. Метою сучасної освіти виступає

розвиток тих здібностей, які потрібні самій особі та суспільству, забезпечення можливостей ефективної самоосвіти за межами інституалізованих освітніх систем. Реалізація поставленої мети можлива за умов високого рівня свідомості студентів та їх зацікавленні в отриманні знань.

Відомо, що контроль стимулює навчання та виступає показником якості освіти. Ефективність педагогічної взаємодії залежить від систематичного отримання зворотної інформації про сприйняття, розуміння, засвоєння знань студентами через оцінювання проміжних і кінцевих результатів. Такий процес дозволяє виявити стан виконання попередніх цілей і завдань, проаналізувати причини невдач та успіхів, як викладача так і студента.

На жаль, діагностика результатів навчання здійснюється лише на основі дидактичних критеріїв, тобто оцінюється результат оволодіння студентами змістом навчального матеріалу у відповідності до рівня засвоєння. При цьому не враховуються ні системна організація сучасних знань, ні ступінь оволодіння прийомami та засобами навчальної діяльності, ні формування пізнавальної та професійної мотивації, ні розширення «зони найближчого розвитку».

Диференційований підхід до організації контролю — це комплекс методичних, психолого-педагогічних та організаційно-управлінських умов, що забезпечують ефективну організацію контролю в гетерогенних групах. Ефективна організація контролю спрямована на реалізацію всіх його функцій (дидактичної (навчальної), корекційної, мотиваційної, розвиваючої, виховної) та здійснюється за умов виконання вимог до зворотного зв'язку викладача та студента під час контролю. Основними такими вимогами є : створення психологічно комфортних умов: систематичність контролю (здійснюється протягом всього процесу навчання, на кожному занятті), надання студентам права альтернативного вибору форм і методів контролю, термінів здачі навчального матеріалу (завдань), викладач активно використовує різні методи та форми взаємоконтролю (робота в групах, мікрогрупах, парах). Об'єктивність контролю : розробка та доведення до студентів викладачем критеріїв оцінювання; розробка діагностичних тестових завдань, що дозволяє виявити рівень засвоєння навчального матеріалу студентом; використання різних видів, форм, методів контролю, що дозволяють виявити різні параметри знань, а також забезпечити повну інформацію про результати навчання кожного студента. Поєднання контролю та самоконтролю, тобто поступовий перехід студента від взаємоконтролю до самоконтролю, що є показником високого рівня свідомості студентів та їх зацікавленні в отриманні знань.

Контроль і оцінювання мають об'єктивну природу і чисто суб'єктивні підходи. Заклад освіти прагне об'єктивізувати навчальний процес, результативність якого визначатиметься й об'єктивним оцінюванням. Таке оцінювання залежатиме від стану рефлексії студентів, сприйняття ними взаємозв'язку між змістом виучуваного і їх оцінкою, врахування вікових та індивідуальних особливостей студентів, технологій навчання, оцінювання тощо. Водночас, врахування реальних можливостей суб'єктів учіння не тільки гуманізує й об'єктивізує навчальний процес, а й суттєво урізноманітнює оцінювальні технології, робить їх більш пластичними і динамічно-адаптованими.

Ярошенко І. С., канд. юрид. наук, доц.
кафедри цивільного та трудового права

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА СТУДЕНТІВ НА ОДЕРЖАННЯ МАКСИМАЛЬНОЇ КІЛЬКОСТІ БАЛІВ ЗА ПОТОЧНУ УСПІШНІСТЬ З ДИСЦИПЛІНИ ЦИВІЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Забезпечення реалізації права студента на отримання максимальної кількості балів за результатами поточного контролю повною мірою покладається на викладача. Для цього слід виконати наступні завдання:

По-перше, мають бути чітко визначені об'єкти контролю.

По-друге, слід визначити кількість балів по кожному із об'єктів.

По-третє, необхідно розробити критерії оцінювання кожного із видів робіт.

Відповідно до нормативних документів КНЕУ об'єктами поточного контролю є: робота на семінарах, самостійна робота студента та модульні завдання.

Слід зазначити, що співвідношення оцінювання кожного із об'єктів є наступним: робота на семінарах — 30 балів, самостійна робота студента — 10 балів та модульні завдання — 10 балів, тобто співвідношення на користь роботи студента в аудиторії.

Проаналізуємо кожен із об'єктів.

Робота на семінарських заняттях. Важливо, щоб студент бачив, як можна отримати 30 балів, щоб процедура отримання балів